

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 28th AUGUST 1987 No. 35

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re address all undelivered issues of the Morning Star to:-

The Manager, "Morning Star", Vaddukoddai.

WANTED

Wanted from

1st of September, 1987

for

St. John's College, Jaffna

A TEACHER FOR THE

Primary School to teach

TAMIL, ENGLISH,

CHRISTIANITY.

Advanced Level with

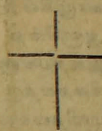
THREE passes at one sitting.

Music, Vocal and Instrumental additional qualifications.

Apply: Principal.

25-08-87.

IN MEMORIAM

IN TREASURED MEMORY

OF

Rev. K. S. Jeyasingam

Departed: 6th September 1980

(on the 7th Anniversary)

"There is a kind of character in thy life That to the observer doth thy history fully unfold Beyond life's gateway is 'Eternal Life'."

With deep gratitude to God for a life lived radiantly in His service.

Affectionately remembered and deeply missed by all your loved ones.

25, Canon Somasundram Avenue, Chundukuli.

- D.N.A.

Appreciation

Helena Packiam Gunaratnam (nee Mann)

Packiam was a quiet, peaceful spirit engaged in numerous acts of kindness. It was in 1934 that I first knew her as a student in Uduvil School. She was quiet, intelligent, studious, and during her school life as pupil, teacher and vice-principal, she played her role with courage, efficiency and faith in her Maker. One cannot enumerate her acts of kindness to family, friends, domestic neighbors, her kindness to the boy Jaya she took under her wing, and describe her loyalty to the principal Mrs. Paramasamy, Mrs. Somasundaram and Miss Selman under whom she served. And now

"The strife is over, The battle done."

She and her devoted husband are "face to face" with the Pilot of their barque.

- R. S. S.

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

Life Begins to Return

Vadamaradchy

The cessation of hostilities about three weeks ago has brought about a dramatic change in Jaffna life. We are now able to travel around the Peninsula, to see places that had become mere names, and to see the damage caused by the fighting, something which till now we were acquainted with only statistics such as so many houses destroyed, etc. The most affected areas are Valvettiturai, Pt. Pedro, Udupiddy, Nelliady, Kankesanthrai, Maviddapuram and the areas around Jaffna Fort (especially Koddady). Valvettiturai has undoubtedly had the worst of it. The heaviest fighting took place here and it was reserved for some special treatment from the army, as it was the home town of Mr. Prabakaran. On the road leading to the army camp over 70 houses have been destroyed or damaged beyond repair. There are walls at angles to each other that might at other times be the envy of a modernist architect, but for now they only serve to express the horror that this town went through. On the Valvettiturai coast more than 100 houses have been flattened by the army. One has to accept the word of the local people as to the accuracy of the numbers, as it is impossible to enumerate the number of houses, because all that one can see is a long pile of rubble, one cannot even tell where one property ends and another begins. Dwellings which were only thatched huts or mud huts were also destroyed leaving no signs of their previous existence.

At Pt. Pedro one sees deceptive signs of normalcy as you approach the outskirts of the town. But the town centre was badly smashed in the fighting and it still lies deserted. In fact the further North and closer to the coast one goes the less people there are to be seen. At Valvettiturai fishing has resumed after four years, but the people said that only 10% of fisherman had resumed their work. At Udupiddy and Nelliady the communities have suffered a great loss in the destruction of their schools. The Nelliady school was blown up by the LTTE as it was occupied by the Army, and at Udupiddy the boys and girls schools were burnt probably to prevent the Army from occupying them (the Army had already used them as temporary Camps). The Army too joined in the fire raising by burning the Udupiddy Church. This also shows the Army's sensitivity to accusations of discrimination, after all as they had bombed several Kovils so they should burn at least one Church. How nice of them!

Jaffna Town

Around Jaffna Fort it is depressing to see the state of familiar landmarks. The Municipality building and some telecommunication buildings have been badly

(Continued on page 4)

Boosa and Back

At the end of Operation Liberation 2,500 young men from Vadamaradchy were rounded up and taken to Boosa Detention Camp. One of those detained gave an account of what happened, to the 'Morning Star'.

He was arrested on June 1st at the Pullayar Kovil near Pt. Pedro, where he had taken shelter with his parents, as requested by the Security forces. It is clear that the order to the public to seek refuge in particular places such as Temples was given not in order to ensure their safety but to facilitate the rounding up of young men. (A similar method was used in Mannar last year). After all the males aged between 15 and 35 were rounded up they were marched off towards the Pt. Pedro Army Camp. Several parents and relatives followed them pleading with the soldiers for the release of members of their families. The soldiers for their part repeatedly fired into the air to scare them off. One young man who wandered out of the line was promptly shot dead. This cold blooded murder naturally scared off the people who had been following them.

Near the Pt. Pedro Camp they were made to walk the gauntlet. As they passed between rows of soldiers they were beaten with sticks and by S-lon pipes (which had been filled with cement). It was clear that the soldiers frustrated at their inability to get to grips with the Tigers (who had retreated), took it out on these prisoners. At one point they were told to put their hands in the air and to shout that they did not want 'Famil Eelam' and the soldiers filmed them while they did this. The Sri Lankan Army unable to win a war obviously satisfies itself of its marshall prowess by humiliating innocent and frightened prisoners. We have to be grateful that they didn't kill any more of them and thus add to the number of dead 'terrorist'.

The next day they were taken on to a ship. It was only once they were aboard that they were told that they were being taken to Boosa. Given Boosa's reputation they were horrified and many of them started crying. Their time on board the ship was the worst part of their ordeal. The ship reached Galle on June 5th. In these five days they had been fed with half a pound of bread, 5 biscuits and some water. On the ship they were exposed to the Sun and the beatings inflicted by the military Police. Most of them suffered from nausea and many of them vomited. On June 3rd one boy died in the ship probably from exhaustion. At Galle they were made to clean the ship before they were allowed to disembark.

At Boosa their conditions and treatment improved. The food and

water was satisfactory. The beatings were less frequent, but a few were stripped and beaten during interrogation. The Police used masked informers and interrogation to pick out L.T.T.E. and EROS members. About 200 to 240 men were picked out by this process. This process was both arbitrary and incompetent. Most of those picked out were innocent, whilst the few who had militant connections had only been involved in activities like providing food to militant sentries.

The incompetence of this process was shown by the fact that the 7 EROS men who were amongst this 2,500, men who had been trained abroad and were important EROS leaders, were not detected by the Police.

At Boosa they were also forced to be a part of the Sri Lankan Government's not too subtle propaganda. One day Mrs. Athulanmudali and some ladies from the Seva Vanitha movement visited the Camp. The ladies told some of them what they should say when they were interviewed by 'Rupavahini'. Another group of them was made to board a ship with their belongings, they were filmed doing this and were then promptly returned to the Camp. These pictures were then used to try and show the world that all was well at Boosa, and that the detainees were being returned home.

They were eventually brought back to Pt. Pedro on June 19th. Even on this day the ill-treatment did not stop. They were made to sit on the hot road surface for quite a while and some of them were assaulted by the soldiers. That afternoon they were released at Maattinah. These young men are grateful for just being alive and look forward to resuming their normal lives, hopefully with more experiences of 'Liberation' Sri Lankan style.

P. S.

As these prisoners were kept apart from the permanent prisoners at Boosa we are unable to comment on the conditions or treatments of those prisoners.

Obituary

Mrs. Lucille Thangaratnam Selvadurai, wife of late Mr. J. A. Selvadurai, former teacher of Jaffna College, died on 10-8-87 peacefully. The funeral took place on 11-8-87 at 4 p.m. at her residence, in Vaddukoddai. She was 79 years old at the time of her death.

The funeral service was conducted by Rev. J. J. Rinarajah, assisted by Mr. G. Rajanayagam. Bishop Ambalavanar, pronounced benediction.

She leaves behind her sons - J. S. Selvaratnam (Thirunelvely) and E. S. Selvarajan (U.K.), daughters - Selvarani Mahadeva (California) and Selvamani (J.C.).

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

சிதம்பல வா இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
தேசிய ஜனநாயக உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்.]

மலர் 147] 28-8-87 [இதழ் 35

வேதாகமத்துச் சங்கீதங்கள்

[புதிய கவிதை வடிவம்]

— நவாலியூர் செல்லத்துரை —

சங்கீதம் - 1.

1. கொடியவரின் வழியதனில் பாயினின் கூடியதில் சேலிசெய்யும் நாடியென்றும் வாழுகின்ற ஆளுகின்ற இறையவனால் நிறைவதனால் மனிதனவன் புனிதனவன்
2. இந்தகைய எத்தகைய இறைபணித்த நிறைதெரிந்த பகலிரவாய் மனதினனாய் மீகிலிநிற பூவிலதைப்
3. வழுகிடாது தவறிடாது தேன்கவைகள் நீர்க்கையின் இம்மரத்து எவ்விதத்தும் அவ்விதமே செவ்வனவே எச்செயல்கள் அச்செயல்கள்
4. திபவரோ வாழ்வினிலே தன்மார்த்தர்கள் நன்மார்த்தர்கள் காற்றடித்த ஆற்றவற்ற மறைந்திடுவர் கலைந்திடுவர்
5. ஆதிபான் பூமிவரின் தியர்எஞ்சி தியநெஞ்சி நீதிமான்கள் பாயிமான்கள் நின்றிடவும் என்றெதுவும்
6. நேர்மையோடும் பான்மையோடும் மான்சொடை வானிலுறை தீயமக்கள் பாவச்சிக்கல் நிச்சயமாய் சத்தியமாய்

ஆலோசனை
கடத்திடாமல்
பாதையென்றால்
நின்றிடாமல்
ஆட்களோடு
இருக்கிடாமல்
மாளிடனை
இன்பம்கொடி
ஆசிபெற்று
பாக்கியம்செய்த
என்றிடலாம்
என்றிடலாம்
மனிதனவன்
வேளையிலும்
கட்டளையின்
படிமகிழ்வான்
அதனையேற்ற
அக்கட்டளை
தியானஞ்செய்வான்
பூசைசெய்வான்
காலத்தினால்
இத்தகையோன்
கனிகள் தரும்
மாங்கள் போல்வான்
இலைகளொன்றும்
முதிர்வகிலை
இவன்செயல்கள்
செய்திற்றுக்கும்
செய்திடினும்
வளங்கொழிக்கும்
அவ்விதம் தம்
இல்லையில்லை
ஆனதனால்
அவர்ட்கிலில்லை
போதினிலே
நெற்பதர்போல்
பறந்தெக்கோ
வலுவிழந்து
நீதிக்கேட
சோதியாக
நிம்மமாட்டார்
லேக்கம் கொள்வர்
கூட்டத்தில் இப்
நிம்மமாட்டார்
யோக்கியங்கள்
இவர்ட்கிலில்லை
நீதியென்ற
வாழும்நீதி
வழிகளையோ
இறையறியும்
வகுத்துநிற்கும்
வழிகளெல்லாம்
வோழியும்
இறைஅழிப்பார்.

செய்திகள்

இலங்கை-இந்திய உடன்பாட்டில் நம்பிக்கை!

“தமிழர்களின் நிரந்தர தாயகம், சுதந்திரம், சமத்துவம், பாதுகாப்பு தனித்துவம் ஆகியவற்றை உறுதி செய்யும் நிரந்தரமான, நிதியான சமாதானத்துக்கு இலங்கை-இந்திய உடன்பாட்டினை வழி வகுக்குமென நம்புகிறோம்” என்று குறிப்பிட்டு, ஆயுதமேற்கிப் போராடிய தமிழ் இளைஞர்களைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்துள்ள மகஜரை, ஜனாதிபதிக்கு யாழ். மறைமாவட்டக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் ஆணைக்குழு அனுப்பியுள்ளது. அனைவரும் மன்னிப்பையும் ஒப்புரவையும் கடைப்பிடித்து, வளமுள்ள இலங்கையைக் கட்டி எழுப்பத் துணைபுரிய வேண்டும் என அழைப்பையும் விடுத்துள்ளனர்.

கும் நன்கொடை முறையை விட இம்முறைமை சிறந்ததென ஜேர்மன் போராயர்கள் கருதுகின்றனர் எனினில் இதுவருமானத் தீர்ச்சேர்க்கவே அறவிடப்படுகிறது.

நேடித் தொலைபேசி

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான நேடி சர்வதேசத் தொலைபேசித் தொடர்பை கடந்த திங்கள் (24-8-87 காலம்) 9-00 மணியளவில் இந்தியப் பிரதமர் திருராஜிவ்காந்தி அங்குராப்பணம் செய்து வைத்தார்.

பிரதமர் காந்தி புதுடி-லிபி ஷீரும்து கொழும்பு வாட்டிளேசிலுள்ள ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனுவின் இல்லத்திலிருந்து ஜனாதிபதியுடன் பத்த நிமிடங்கள் உரையாடினார்.

பப்பாசிப் பழத்தின் அருமை

பப்பாசி பழம் ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கும். உயிர்சத்து நிரம்பிய பழம். இப்பழத்தில் நோய்ச்கிரமியினை அழிக்கும் சத்து இருக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து உண்பவர்களுக்கு நோய் தாழ்வுச் சக்தி உண்டாகிறது. நரம்புப் பலவீனம் உள்ளவர்கள் இதனை உண்டால் நரம்புத்தளர்சி நீங்கும். இரத்த ஷீருத்திக்கும், ஆணைத் தன்மை பெறவும் இப்பழம் சிறந்ததாக அமைகின்றது. சிறந்த மலமிளக்கியாக இப்பழத்தை உண்பதால், பற்கோளாறுகள் நீங்குவதோடு, புதிய உணர்வுகளையும் பெறலாம், குறைந்த விலையான இப்பழத்தை உண்டு, உயிர்சத்தைப் பெறலாம்.

சுகமான நீத்திரை வேண்டுமா?

சுகந்திரையின்றித் தவிப்பவர்கள், தோடம்பளச் சாற்றில், ஒரு தேக்காண்டி தேன் கலந்து பருகின் நல்ல பலனைக் காணலாம்.

மிதக்கும் மருத்துவமனை

காக்கேசுத்துறை கடல் பிராந்தியத்தில் இந்திய கடற்படையின் மிதக்கும் மருத்துவமனை ஒன்று இயங்குகிறது. சகல வசதிகளும் கொண்ட 40 படுக்கை வசதிகளுடன் இந்த மிதக்கும் மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றும் உள்ளது. இந்த மருத்துவமனைக்கு நோயாளிகளை ஏற்றிச் செல்வதற்காக ஹெலிகொப்டர் ஒன்று தயாராக உள்ளது.

“நீங்கள் அனைவரும் அக்களித்து ஆர்ப்பரிப்புகள் ஆண்டவர் தம் மக்களுக்கு ஆறுதல் தந்தார், தம் பரிசுத்தகைவன்மையை காட்டினார்” — ஏசு, 59: 9, 10

வண. பிதா சிங்கராயர் விடுதலை

ஏறத்தாழ நான்கரை ஆண்டுகள் நீக்காகப் போராடியபின் கடந்தவாரம் பிதா ஆபரணம் சிங்கராயர் சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றார். தமிழ் மக்களனைவரும் இதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ்க்கைது செய்யப்பட்டு, உளரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் சொல்லலாணச் சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகிய போதினும், பிதா சிங்கராயர் இறைவன் பேரில் வைத்த நம்பிக்கையினால் உண்மை ஒருநாள் நிச்சயமாக வெளிப்பட்டேயாகும் என உறுதியுடன் தளராமல் நின்றார்.

இவரது விடுதலை நீக்காகக் போராடுபவர்களுக்குக் கிடைத்த விடுதலைபாகவே கருதப்படவேண்டும்.

திருச்சபைக்குரிய வரி

மேற்கு ஜெர்மனியில், அரசாங்கம், திருச்சபை ஆகிய இரு நிறுவனங்களும் வருமான வரியினால் நயமடைகின்றன எனத் தெரிசிறது. அங்கு அரசாங்கமே திருச்சபைக்குரிய வரியை வசூலித்துக் கொடுக்கிறது.

ஒழுங்காக வரிசெலுத்தும் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும், கிராமமாக ஆலய வழிபாட்டில் கலந்து கொள்கின்றனர் எனக் கூறமுடியாது.

இவ்விதமான வரிவசூலிக்கும் வழக்கம் டென்மார்க், சுவிட்சர்லாந்து, ஆஸ்திரியா போன்ற நாடுகளில் காணப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் நடைமுறையிலிருந்து

[மது வேதாகமத்திலுள்ள சங்கீதங்களைக் கவிதை வடிவத்தில் ஆக்கிய நவாலியூர் செல்லத்துரை அவர்கள், 1968-இல் எழுதிய 'முறை வெடித்த மொட்டு' என்ற நாவலுக்கு இலங்கை சாஸ்திரிய மண்டலத்தின் முதற்பரிசு கிடைத்தது. இலங்கை வரலாறுபுலியில் பல கிறிஸ்தவ அரை மணி நேர நாடகங்களைத் தயாரித்து நடித்தவர் 1976 ஆம் ஆண்டு "காத்திருப்பேன் உனக்காக" என்ற திரைப்படத்தின் கதை வசனம், பாடல்கள் ஆகியவற்றை எழுதி அதில் முக்கிய பாத்திரமொன்றிலும் நடித்தார். 1980 இல் "உலகம் எங்கள் கைகளினிலே" என்ற நாடகதலை எழுதினார். இவ்வாண்டில் "சூதத்தம்பி" என்ற திரைப்படத்தில், "பூலோக சிங்கர்" என்ற பாத்திரம் ஒன்று நடித்தவர். இன்னும் பல கிறிஸ்தவ இலக்கிய, சமூக, நாடகங்களில் நடித்துப் புலம் பெற்றவர்.]

தாரகை ஒளி

மனிதன் உண்மையில் உயர்ந்தவனா இல்லையா என்பதனை அறிவதற்கு முற்பாட்சை அவனுடைய நாழ்மை

பேராசிரியர் ரஸ்கின்

எங்கள் கருத்து

கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரமம்

கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரமத்தின் நாற்பத்து எட்டாம் ஆண்டு விழா கடந்த வாரம் 21ம் திகதி மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இனக் கலவரங்கள் ஓய்ந்து, சமாதானம் தோன்றியிருப்பதால், இவ்வாண்டு பெருந்தொகையான மக்கள் இவ்விழாவில் பெருமகிழ்ச்சியுடன் கலந்து கொண்டு, இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

மருதனாடத்தில் நிறுவப்பட்ட இவ்வாச்சிரமத்திற்குத்தென் இந்தியாவிலுள்ள திருப்பத்தூர் எனுமிடத்தில், தொடங்கப்பட்ட கிறிஸ்து குல ஆச்சிரமம் வழிகாட்டியாக அமைந்தது. ஆயினும், திருப்பத்தூர் ஆச்சிரமத்தைப்போல கிறிஸ்தவ சபைகளுடன் தொடர்பின்றி தனித்தியங்காமல், இவ்வாச்சிரமம் அன்று தொடர்ந்து கிறிஸ்தவ சபைகளுடன் நெருங்கியதொடர்பு பூண்டு சபைகளுக்கு ஆன்மிகத்துறையில் பணியாற்றி வந்தது. இது மூலம் நமது சபைகள் தம வழுவில் ஆச்சிரமத்திற்கு ஒரு சிறப்பிடம் அளித்து வருகின்றனர் எனபது மிகையாகாது. ஆச்சிரமத்தின் வளர்ச்சியில் சபையார் காட்டிவரும் கரிசனை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரமம் தொடங்கிய காலந்தொட்டு, சேவை மனப்பான்மையை மக்கள் வாழ்வில் வலியுறுத்தி வந்தது. சபையாருக்கு ஆச்சிரமம் ஆற்றி வந்த பணிகள் அளப்பரியது. ஞான ஓடுக்கங்கள், உயிர் மீட்சிக் கூட்டங்கள், செப விழா, பெந்தெசுகால்தே விழா, நாழ்த்தோறும் நடத்தப்படும் காலை மாலை இறை வழிபாடு செபக்குழுக் கூட்டங்கள், வேதப்படிப்பு வகுப்புகள் ஆகிய பல பணிகள் மூலம் சபைகளுக்கு ஆச்சிரமம் புத்துயிர் அளித்து வந்தது. தவறான வழியில் சென்ற பலர், குறிப்பாக வாலிபர் ஆச்சிரமத்தின் மூலம் திசை திருப்பப்பட்டு இயேசுபெருமான் காட்டிய வழியில் நடக்கத் தொடங்கியது ஆச்சிரமத்தின் சேவைக்குப் பெருஞ்சான்றாகும்.

ஆச்சிரமம் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் செய்த பெரும்பணிகளில் ஒன்று, வெவ்வேறு மிஷன் சபைகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள், ஒன்று சேர்ந்து ஐக்கியமாக இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடவும், ஐக்கியமாக விழாக்களைக் கொண்டாடவும் செய்ததே. மேலும், மேல் நாட்டு வழிபாட்டு முறையில் அதிகமாக ஈடுபட்ட நமது சபையார் கீழ்நாட்டு வழிபாட்டு முறையை ஏற்று கந்தாடக சங்கீதம் மூலம் இறைவனைப்போற்றித் துதித்து பத்திப் பரவசமடையச் செய்தது ஆச்சிரமமே என்பது மிகையாகாது ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் வழிபாட்டில் எவ்வித கூச்சமுமின்றி கலந்துகொள்ள முடிகிறது எனச் சைப்பத்தர்களிற் பலர் கூறியுள்ளனர்.

ஆச்சிரமத்தை முதன்முதலாக நிறுவிய பெரியண்ணன் வண. எஸ் செல்வராமன் அவர்களும், அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து பெரும்பணியாற்றிய சின்னண்ணன் (வண ஐயேசுசகாயம், அவர்களும் ஆற்றிய சிறந்த பணிகளை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது இவர்களின் பின் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆச்சிரமத்தில் தனிமையாக தூய ஆவியானவரின் துணையுடன் சிறந்த பணியாற்றிவரும் சாம அண்ணன் (வண. சாமதே அடபிறட்) அவர்கள், அல்லலும் பகலும் அளவரதும் அயராது இறைவரின் மாட்சிமை எங்கும் பரவ ஆச்சிரமத்தின் மூலம் ஆற்றிவரும் பெருந் தொண்டுகளுக்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நோக்கத்திற்காகவே, கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரமம் தொடங்கப்பட்டது. அன்று கனம் செல்வரத்தனம் போதகர் அவர்கள் கண்ட காட்சி படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கிறிஸ்தவ சமய சமுதாய ஆய்வு நிறுவனமும், பொது நிதியினர் நந்துதுப்பணிப் பயிற்சி நிறுவனமும் ஆச்சிரமத்தின் வளாகத்திலும், அருகாமையிலும் தொடங்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. இதுவும் பெரியண்ணன் கண்ட தரிசனத்தின் நிறைவேற்றமே.

ஆச்சிரமம் தான் இதுவரை செய்து முடித்த பணிகளைத் திரும்பிப் பார்த்து அதில் அயர்ந்திராமல், பின்னணவைகளை மறந்து முன்னணவைகளை நாடித் தொடரவேண்டும். 1989 இல் ஐம்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடும் போது, இப்புதிய சகாப்தத்தில் இறைவன் ஆச்சிரமத்திற்குப் பணியாற்ற கொடுத்துள்ள வாய்ப்புக்களைக்கண்டு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோள்.

ஆசிரியருக்கு கடிதம்

ஐயா,

பண்பாட்டுப் படுகொலையாகவும் மனுக்குலத்துக்கே விரோதமான குற்றச் செயல்களாகவும் பாதுகாப்புப் படையினரால் அச்சிக்குத் தாரைவார்க்கப்பட்ட நூலகங்கள் பல,

பண்டைய யாழ்ப்பாண ராசநானியின்மீது கோடையாசநானி மன்னன் சபபுமால் குமாரய படை யெடுத்தசமயம் யாழ்ப்பாணம் ராசநானியை பழம் பெரும நூலசமாக நாயன்மராகட்டில் இருந்த காலவதி நூலகம் சபபுமால் குமாரயாவுடன கூடவந்த குண்டர்களினால் தீக்கிரையாகப்பட்டது பழைய வரலாறு.

நவீன காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட சபைத் தோழர்களை நடத்துவதற்கு ஒத்தாசையாக இருக்க ஜனாதிபதி ஜி. ஜெயவர்தனதுஜனாதிபதிநாட்க்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த பொலீசாரால் 1981 யூன் முதல் தேதி நள்ளிரவில் யாழ்ப்பாண நூலக நிலையம் அதன் 97,000 புத்தகங்கள் தேடற்கரிய கையெழுத்துப் பிரதி களுடன் முறையாக எரிக்கப்பட்டது

கடந்த முன் ஆண்டுகளுக்கு முன் 1985 செப்டம்பர் முதல் தேதி தீக்கம ஏற்பட்ட இழப்புக்கு பழுவாங்கும் ஓர் எதிர்ப்பாடு தீக்கம நூலகத்தை அதன் 2000 புத்தகங்களுடன் தீக்கிரையாகப் பாதுகாப்புப் படையினர் அதன்மூலம் ஆறுதலுமே கரும சனத்தைப் பருத்தித் துறையில் உள்ளதும் உடுவெல்லியண மெதடிஸ்த மீஷனல் நாமானிக்கப்பட்டிருந்ததுமான் 100 வருட பழமை மக ஹாடல் கல்லூரி நூலகத்தை தீயிட்டும் க்கொருநதயத்தை மூலம் தணித்த கண்ணடனார்.

மேற்படி நூலகங்களை இரண்டினதும் முன்னுயது ஆண்டில் நிழைவை வடமயாட்டின் மக்கள் என்றவரும் 1-4-51ல் நினைவுகூர கையில் மகாபூபியுள்ள அம்மரிகை ராஜாங்கக் துணுவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை புரிவதும் எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்த வழக்காக ஒரு தொகுதி புத்தகங்களை எம்மது வருவதும் மொருத்தமானந்தே.

எரிந்த யாழ்ப்பாண நூலகத்தை முழுமையாக மீளச்சுத்து புதுப்பிப்பதற்கு முன்னதாக தீக்கம நூலகம், ஹாடல் கல்லூரி நூலகம், கரையநகர் "குண்டாப" நூலகம், வலவெட்டித் துறை நூலகங்கள் மூன்று, அரியாண சபவாயத் தூல். மீண்டும் பாதுகாப்புப் படையினரால் அழிக்கப்பட்ட அறிவாலயங்கள் வரலாசை நினைவு சென்றிருக்கின்றது

பண்பாட்டுப் படுகொலையாகவும் மனுக்குலத்துக்கே விரோதமான குற்றச் செயல்களாகவும் பாதுகாப்புப் படையினரால் வடபகுதியில் எரிக்கப்பட்ட அறிவாலயங்கள் குறித்த விவரங்களை முழுமையாகத் தொகுத்து ஒரு விவரண நூலை வெளியிட வேண்டி

யதன் அவசியத்தை தீக்கம் மற்றும் ஹாடல் நூலகங்களை முன்னுயது நினைவு தின அனுட்டானங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொட்புண்டய வட்டாரங்களுக்கு மிக உறைப்பாக உணர்ந்த வேண்டி மெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அழிக்கப்பட்ட பண்பாட்டுப் பெட்டகங்களான அறிவாலயங்கள் அனைத்தையும் மீளச்சுத்து புதுப்பிப்போமென்று முழுத் தமிழினமும் அத்தினத்தில் உறுதியெடுக்குமாக!

— வேந்தன்

கேயிதேவின் உரக சாதனை (முறகுடர்)

ஆயினும் முதல் ஓட்டத்திலேயே தோற்றகிட்டான் வழக்கம்போல ஆரம்பத்திலேயே வேகமாக ஓடி, களைத்துப் போய்பின் தங்கிவிட்டான். இரண்டு மணி நேரம் கழித்து இரண்டாம் ஓட்டத்தில் பங்குபெறவேண்டும் அத்திலும் அவன் அதே தவறு செய்து தோல்வியுறவத் நிச்சயம் என்றே யாவரும் எண்ணினார்.

ஆம், இரண்டு மணி நேர இடைவேளை. கிப்கேயிதேவன் தேவனுடைய வர்த்தகருகருள் தன்னைத் திட்டிப்படுத்திக்கொண்டான் யாவரும் பரக்கொட்டாத ஒரு தனிமீடம் சென்றான், ஐயேசுதான், சேவனுடைய பாசப்படியில் அமர்ந்திருந்தான்.

வேளை வந்தது, இரண்டாம் ஓட்டம் ஆரம்பித்தது. எல்லாரையும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடித்தது விட்டான். கிப, எவ்வித தவறும் செய்யவில்லை. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நிபுணரிடம் பயிற்சி பெற்றவன் போல ஓடினான், வென்றான்.

1968ஆம் ஆண்டில் கெனிபா சார்பில் மெரலிங்கா ஒலிப்பியவில் கலந்துகொண்டான். முன்ன ஓட்டவாளில் பங்கு பெறும் தகுதி பெற்றான். கடுமையாக பயிற்சி செய்தான். மிகுந்த நம்பிக்கையோடு சென்றான்.

ஆனால்... ஆனால் முதல் ஓட்டத்திற்கு முன்னால் நான்கு கடுமையான ஜூரத்தால் பிடிக்கப்பட்டான்; மல்லரிபாக் வாய்ச்சல் அவன் நம்பிக்கையில் பேரிடி!

வழக்கம் போல் வேகத்தில் குறைந்தவ பெலத்தை நடினான். 'மனுஷரால் கூடாதவைகளை மதவனால் கூடுத' என்பதை வர்த்தகான். (நூல்கள் 8:27) எப்படியும் ஓடுவான் எனது தீர்மானித்தான். 'ஓட என்னிடம் பெண்ணிலை, ஆயினும் ஓடுவான். வென்றாலும், தான் ஒருமம் மன மகிழ்ச்சியாயிருக்கக் கூறக்கொண்டுள்ளேன்' என்றான்.

ஓடினான், நிலைகுலைந்து வீழ்ந்தான்! (Collapsed) மீண்டும் எழுந்தான், தோற்ற ரேதியும் முடிவு வரை ஓடினான். ஓட்டத்தை முடிப்பது ஓட்டக்காரனது கடமை' என்றான்.

(உளரும்)

EDITORIAL

The People and the Peace Accord

With people back to the anchors to which their life had been previously moored, with the whole gamut of human miseries caused by the proliferation of army mini camps over the hinterlands at an end, with checks and blocks on highways removed, with food and fuel flowing freely, and above all with a measure of sanity prevailing at all levels, the mood of the people is for accepting unreservedly the Indo-Sri Lanka Agreement sealed on 29-7-87, whatever its nuances are.

The rallying cry now is for a civil administration which would win the confidence of the people, outrageously ruled for four long years. Such an administration is necessary to ensure the common man the freedom of movement that is now possible.

The Jaffna town shops in the grand bazaar are now stocked to the point of fulness. Entrepreneurs appear to be competing with one another, lavishing on their stores a fine taste and a free purse—Motor cyclists and pillion riders have now begun to don their helmets in Jaffna. They cannot afford to take a chance in the milling crowd. Believe it or not, there are even traffic jams now in Jaffna town.

The PEACE ACCORD has been singular achievement, considering the dismal realities of the political scene in Sri Lanka prior to the ACCORD and the change that has now come upon suddenly on the political scene, counselling even some of the most articulate opponents of the Scheme to have second thoughts.

No one of course can claim the PEACE ACCORD as a constitutional masterpiece providing a solution immediately for all the ills of the country. What the Accord has sought to do is, to stop the stupendous meaningless military build-up in the country on both sides which had cost so many innocent lives to set up the framework for a democratic structure to satisfy regional aspirations and to put Trincomalee outside the orbit of the designs of Foreign Powers inimical to India, by establishing closer and more enduring ties with the mother country. Much now depends on political leadership and people's participation in their political destiny to see that flesh is put and blood is pumped into the skeleton. No one can blame the ACCORD if the necessary political content is not furnished by the people and their leaders to the new draft.

In the meanwhile, the Tamil youth who have surrendered their arms and are continuing to surrender their arms, in terms of Accord, have sought the co-operation of those monitoring the Accord to see that four matters of importance are given priority.

The hill country Tamils should be given citizenship rights without delay, the Sinhalese Colonisation Schemes should be stopped, all detainees should be freed and the Prevention of Terrorism Act and the State of Emergency should be immediately taken off the statute book.

A clause in the Indo-Sri Lanka Agreement reads:—

"The government of India and Sri Lanka will co-operate in ensuring the physical security and safety of all communities in the North and Eastern Provinces."

There is no reason to fear that India would fail to stand by this Agreement when the security of any one in the North or East is endangered.

The Educational Front in Jaffna

It will not be excessive to say that no school in Jaffna has had a full five day week since May this year when all schools re-opened for the Second Term. No school during this period, would have had a student attendance exceeding perhaps fifty per cent of the students on roll. Eighty-two schools, it is said were closed indefinitely.

In Vadamardchi and Valigamam North, and in certain other areas the problem of the education of the children has been very acute. The children had no houses to live, they had no schools to attend. [Some 1000 families have lost their houses in Valigamam North, according to reports from Citizens Committees.]

The only areas where there was a measure of normality was in the Vaddukoddai Electorate, and the Manipay electorate. But even here, problems of travel and the continued interruption of work by the announcement of hartals, picketings, Fast-ing Campaigns whole day curfews etc., etc., kept the students away from school. The teachers in these areas with houses adjacent to camps had to move out with their children and dependants.

The manager of a grocery store can run his business on one door, but not the Principal of a school. He has either to shut the gate and all the class room doors or open the gates and keep all doors wide open.

Life Begins to Return

(Continued from page 1)

smashed, the Veerasingham Hall and the Post Office are burnt out wrecks, but fortunately the library building has survived. Someone has suggested that some of these as they buildings should be kept as memorials to the war in the North.

The Army may have gone but they have left us their own special calling cards mines. These have been liberally planted throughout Vadamardchy, some of them are very small but they are big enough to blow your leg off as several people have already found out. Many houses have also been booby trapped. This has naturally made people reluctant to go back to their homes. In Jaffna, I heard one man mutter "Muru ga" before he opened the door of a house. In Vadamardchy and Jaffna whilst a lot of activity has resumed one can still sense that the place has been through a trauma. In Vadamardchy most of the people haven't returned, few buses are running, only few shops are open, gardens look untended and the debris of war lying everywhere. This is also true of the area around the Fort. The plain in front of Veerasingham Hall where bullock cart races were once held is now densely overgrown, if one wants to go for a stroll there they would be advised to take a mine detector and a machete.

Tourists

In Jaffna one also sees a new phenomenon, the Jaffna man as a tourist, eager to see for himself things that he had only been able to read about, and why not the Peninsula can now rival if not surpass Anuradhapura as a place to see magnificent ruins. The difference being that Anuradhapura and Jaffna highlight different but yet all too real aspects of Sri Lanka's "civilisation" which lest we forget goes back 2500 years.

Life is returning to the North but it is far from normal yet. The topsy turvy state that life had become was graphically symbolised in Jaffna by the sight of a goat which had managed to get itself stranded on top of

Letter to the Editor

Dear Sir,

Will Alles Commission be Implemented?

"The damage to the Jaffna Teaching Hospital consequent to the shelling by the security forces is estimated to be around 64 lakhs"—S.R. August 22nd 1987.

Alles Commission it is understood had recommended the payment of compensations to the victims either killed or got maimed in the Jaffna Teaching Hospital due to shells fired from the Jaffna Army Camp.

People in Jaffna wonder whether every one of those to whom compensations have been recommended would receive the awards, for according to press reports they pretty well know that out of the victims to whom Lional Fernando Commission recommended compensations in 1981 only a few got benefited while the rest did not obtain any payments. They point out the Jaffna Public Library to be a glaring example. Lional Fernando Commission had recommended a sum of Rs. 10.2 million to be paid to the burnt Jaffna Public Library.

Professor Mr. K. Nesiah commenting on the burning of the 150 years old Point Pedro Heartly College Library by the Security Forces on September 1st 1984, said that the funds for the rebuilding of the burnt Library should come from the central government funds and that funds have already been allocated that purpose. (S. R. September 15, 1984.)

What was said about the burnt Heartly College Library should equally apply in every other context particularly to the hospital victims to whom compensations had already been recommended and the Jaffna Red Cross Society and all other relief organisations should see they obtain them.

S. Naderajah,
Koddaddy.

22-8-87.

roof. But like all the citizens of the North he had adjusted remarkably well to his predicament, and he posed for the camera with the aplomb of an M. G. R.

With the PEACE ACCORD bringing life back to normal, School heads are faced with a very responsible task. It is not merely the task of finding enough school days to satisfy the code but the task of winning over teachers and parents of the children in making them submit to certain extra discipline to make education meaningful, to the children for the rest of the year. What these disciplines are is for the Principal and teachers to determine.

Time consuming frills in school life that necessitate unnecessary travel for students and require the presence of teachers for duty, while they have their own work in their class rooms, should be avoided.

Apart from the crippling effects of the political crisis on the child, there have been two factors that have not had a good healthy impact in our children because of a long period of inaction too many hours of television and a lack of parental involvement.

At least for the third term this year it is good that one of the parents, father or mother spends at least one hour a day with the school going child to assess the situation. We should not forget that though the rubble of the four year war may be cleared, the noxious of the siege still remains.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J[64]News[87]

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankeanthurai Road, Jaffna on Friday, 28th August 1987 and published by Mr. Alwappillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna